

Teza

Umorzenie postępowania dyscyplinarnego w związku z ustaniem stosunku pracy. WKDSC zwróciła jednak również uwagę na przyjęcie niewłaściwej daty o powzięciu informacji o naruszeniu obowiązków.

Naruszenie obowiązku

rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

nie zostały wskazane w orzeczeniu

Sygn. akt: DSC.WK.3602.23.2019.KC

Warszawa, dnia 16 października 2019 r.

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego:	Jacek Woźniak
Członkowie:	Marzenna Kołodziejak
	Barbara Haładyj
	Michał Frączkiewicz
	Sławomir Majszyk

Protokolant:	Bogusława Baprawska
--------------	---------------------

przy udziale:

- Rzecznika Dyscyplinarnego Komendy w K. – A.K.

pod nieobecność na rozprawie

- Pełnomocnika Obwinionej – T.C.
- Obwinionej – D.R,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 października 2019 r. w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, sprawy D.R., zatrudnionej na dzień wydania orzeczenia przez Wspólną Komisję Dyscyplinarną na stanowisku Zastępcy Naczelnika Wydziału, obwinionej o błędne zastosowanie stawki pieniężnej równoważnika w zamian za wyżywienie,

czym naruszyła unormowany w art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1559 oraz z 2019 r. poz. 730) obowiązek rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań

na skutek odwołania wniesionego przez Pełnomocnika Obwinionej z dnia 31 października 2018 r. od orzeczenia Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej z dnia 15 października 2018 r., uznającego Obwinioną winną naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej wynikających z art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej i wymierzonej kary określonej w art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy o służbie cywilnej, tj. kary upomnienia

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1559 oraz z 2019 r. poz. 730) oraz § 36 ust. 1 pkt 3, § 31 ust. 1 pkt 3 oraz § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493),

postanawia

o uchyleniu orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji w całości i umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

Jacek Woźniak

Marzenna Kołodziejak

Barbara Haładyj

Michał Frączkiewicz

Sławomir Majszyk

UZASADNIENIE

Stan faktyczny sprawy przedstawia się następująco:

W dniu 28 maja 2018 r. Komendant w K. K. J. zatwierdził *Sprawozdanie z przeprowadzonego wyjaśniającego postępowania szkodowego w sprawie wypłacenia (...) równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie z zastosowaniem niewłaściwej stawki pieniężnej*, w którym wskazano D.R. w gronie osób odpowiedzialnych za doprowadzenie do sumarycznej nadpłaty przedmiotowego świadczenia w wysokości 576 754,27 zł w latach 2008-2009 oraz 2011-2017. W dniu 8 czerwca 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny wszczął postępowanie wyjaśniające w związku z przekazaniem przez Wydział (...) przy piśmie z dnia 30 maja 2018 r. ww. sprawozdaniem. Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, Rzecznik Dyscyplinarny zawiadomił Obwinioną w piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 r. o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i o przekazaniu do Komisji Dyscyplinarnej zebranego materiału dowodowego w celu wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. Informację o przekazaniu materiału dowodowego do Komisji Dyscyplinarnej wraz z wnioskiem o wymierzenie kary dyscyplinarnej upomnienia, Rzecznik Dyscyplinarny przekazał Komendantowi w piśmie datowanym na dzień 21.08.2018 r. i uzyskał w dniu 22.08.2018 r. Jego akceptację odnośnie do sformułowanych wniosków. W dniu 28 sierpnia 2018 r. Rzecznik Dyscyplinarny przekazał Przewodniczącej Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec D.R.. Zarządzeniem z dnia 28 sierpnia 2018 r., Przewodniczący Komisji Dyscyplinarnej wyznaczył skład zespołu orzekającego oraz pismem z tego samego dnia zawiadomił Obwinioną o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

W trakcie prowadzonego postępowania dyscyplinarnego, pełnomocnik Obwinionej przedkładał kserokopie pism skierowanych do Komendy w K. oraz Ministerstwa z prośbą o interpretację przepisów prawa odnośnie stosowania właściwej stawki wypłaty równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie. Pełnomocnik Obwinionej wnosił także o uzupełnienie zebranego materiału dowodowego, m.in. o zatwierdzone *sprawozdanie z 28.05.2018 r. z przeprowadzonego wyjaśniającego postępowania szkodowego w/s wypłacenia (...) równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie z zastosowaniem niewłaściwej stawki pieniężnej* oraz o kopię *Postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa z dnia 31 sierpnia 2018 r. wydanego przez Prokuratora Prokuratury w K.* po rozpoznaniu zawiadomienia Komendanta z dnia 28 maja 2018 r. W postanowieniu o odmowie wszczęcia śledztwa prokurator wskazał, że „...brak jest podstaw, aby stwierdzić, że Naczelnik i pracownicy Wydziału (...) dopuścili się swoim zachowaniem przestępstwa określonego w art. 296 kk. Uznać należy, iż zawyżone wysokości równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie były wynikiem błędu, który – popełniony centralnie – następnie był powielony przez podległe jednostki. Ewentualne konsekwencje takiego działania mogą być jedynie rozpatrywane w toku postępowania dyscyplinarnego...”.

Orzeczenie Komisji Dyscyplinarnej I instancji

Po przeprowadzonym postępowaniu dyscyplinarnym, Wspólna Komisja Dyscyplinarna wydała w dniu 15.10.2018 r. orzeczenie, w którym uznała, że D.R. naruszyła przepis art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej poprzez nierzetelne i niestaranne realizowanie postanowień obowiązujących przepisów prawa i wymierzyła karę określoną w art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy o

służbie cywilnej, tj. karę upomnienia. W uzasadnieniu swojego orzeczenia Komisja Dyscyplinarna podkreśliła, że z dokumentacji finansowej za lata 2015-2017 wynika, że Obwiniona zatwierdzała część zestawień, dodatkowych należności pieniężnych za wyżywienie potwierdzając ich prawdziwość i zgodność z obowiązującymi przepisami oraz że wraz z Naczelnikiem Wydziału (...) odpowiedzialna była za nadzór w zakresie gospodarki żywnościowej. Zdaniem Komisji Dyscyplinarnej, Obwiniona „...nie dopełniła swoich podstawowych obowiązków na skutek błędnej interpretacji przepisów dotyczących norm wyżywienia i równoważnika pieniężnego dla dodatkowej normy wyżywienia, stosowała inne przepisy a niżeli były konieczne, nie wykazała zainteresowania przepisami prawa stosowanymi przez siebie w realizacji obowiązków pracowniczych, wykonując w sposób ciągły lecz bezkrytyczny czynności naliczania i wypłacania równoważnika pieniężnego w zawyżonej wysokości, czym doprowadziła do powstania szkody w skarbie państwa...”.

Odwołanie od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I instancji

Pismem z dnia 31 października 2018 r. Pełnomocnik Obwinionej wniósł odwołanie od orzeczenia Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej z dnia 15.10.2018 r., zaskarżając je w całości i zarzucając przedmiotowemu orzeczeniu:

- 1) naruszenie przepisu art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej poprzez procedowanie i wydanie orzeczenia wymierzającego karę obwinionej, pomimo że od powzięcia przez Komendanta wiadomości o możliwości naruszenia obowiązków przez Obwinioną upłynęło więcej niż 3 miesiące, bowiem o powzięciu takiej wiadomości w przypadku Komendanta można mówić już w styczniu, a najpóźniej w marcu 2018 r. a niniejsze postępowanie zostało wszczęte w sierpniu 2018 r.;
- 2) z ostrożności procesowej, gdyby Wyższa Komisja Dyscyplinarna nie podzieliła powyższego zarzutu: naruszenie przepisu art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej poprzez błędną jego wykładnię i przyjęcie, że Obwiniona nie wykonywała swoich obowiązków rzetelnie, podczas gdy Obwiniona dokładała wszelkiej należytej staranności by wykonywać swoje obowiązki rzetelnie, pomimo sprzecznych ze sobą a jednocześnie obowiązujących regulacji pranych

i wniósł:

- 1) o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania na mocy art. 130 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej w związku z § 36 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60 poz. 493), zwanego dalej także „rozporządzeniem”;
- 2) w razie nie podzielenia przez Wyższą Komisję Dyscyplinarną zarzutu opisanego w pkt 1 – o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie obwinionej, art. 130 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej w związku z § 36 pkt 2 rozporządzenia.

W dniu 23 września 2019 r. Pełnomocnik Obwinionej wniósł do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej o umorzenie postępowania, ponieważ ustał stosunek pracy Obwinionej i zwrócił się z prośbą o wydanie orzeczenia pod nieobecność Obwinionej i obrońcy na rozprawie.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, zwana dalej „WKDSC”, rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Jako organ odwoławczy, WKDSC zobowiązana jest jednak w pierwszej kolejności do zbadania, czy nie wystąpiły negatywne przesłanki dotyczące dopuszczalności prowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Jedną z takich przesłanek jest ustanie stosunku pracy Obwinionej.

Jak wynika z informacji z dnia 30 sierpnia 2019 r. przekazanej do Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej przez Przewodniczącą Wspólnej Komisji Dyscyplinarnej, z dniem 16 września 2019 r. nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę z Obwinioną na mocy porozumienia stron w związku z przejściem na emeryturę.

Zgodnie z postanowieniami § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, komisja dyscyplinarna umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli ustał stosunek pracy Obwinionego.

Biorąc pod uwagę okoliczność, o której mowa w § 25 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, WKDSC orzekła jak w sentencji.

Jednocześnie - mimo iż nie ma to wpływu na treść niniejszego rozstrzygnięcia - Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej zwraca uwagę, że zarówno w postępowaniu wyjaśniającym jak i w postępowaniu dyscyplinarnym przyjęto niewłaściwą datę powzięcia przez Komendanta pierwszy raz informacji o naruszeniu przez Obwinioną obowiązków członka korpusu służby cywilnej w przedmiotowej sprawie. Za datę powzięcia informacji przez Komendanta przyjęto zatwierdzenie przez Komendanta *Sprawozdania z przeprowadzonego wyjaśniającego postępowania szkodowego w sprawie wypłacenia (...) równoważnika pieniężnego w zamian za wyżywienie z zastosowaniem niewłaściwej stawki pieniężnej z dnia 28 maja 2018 r.*, podczas gdy z treści tego sprawozdania (str. 12) wynika, że „...materiały w zakresie D.R. (...) zostały już skierowane w ramach postępowania wyjaśniającego Zespołu Dyscyplinarnego...”. Ponadto z akt sprawy wynika, że już w marcu 2018 r. Komendant był w posiadaniu wiedzy o naruszeniu obowiązków członka korpusu służby cywilnej przez Obwinioną w związku z zatwierdzeniem *Sprawozdania z czynności wyjaśniających dotyczących zastosowania niewłaściwej stawki pieniężnej równoważnika w zamian za wyżywienie z dnia 23 marca 2018 r.* W sprawozdaniu tym na str. 10 zawarto wnioski, aby „...kopie materiałów

przekazać do rzecznika odpowiedzialności dyscyplinarnej członków korpusu służby cywilnej w celu określenia odpowiedzialności dyscyplinarnej D.R....". W czasie rozprawy przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną Służby Cywilnej, Rzecznik Dyscyplinarny potwierdził, że informacja o naruszeniu przez Obwinioną obowiązków członka korpusu służby cywilnej znana była Komendantowi w marcu 2019 r., a przywołane powyżej sprawozdanie z dnia 28 maja 2018 r. potwierdzało jedynie już wcześniejsze ustalenia. W tym kontekście należy wskazać, że zarówno Rzecznik Dyscyplinarny jak i Komisja Dyscyplinarna I instancji dopuściły się istotnej nieprawidłowości polegającej na prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego pomimo posiadania pisemnego dowodu, z którego w sposób niebudzący wątpliwości wynikało, iż na podstawie art. 113 ust. 2 ustawy o służbie cywilnej postępowanie podlegało umorzeniu.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia Stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionej sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Jacek Woźniak

Marzenna Kołodziejak

Barbara Haładyj

Michał Frączkiewicz

Sławomir Majszyk